

**VISOKI PREDSTAVNIK
ZA BOSNU I HERCEGOVINU**

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i članom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u vezi sa civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno "donošenjem obavezujućih odluka kakogod on ocijeni da je neophodno" o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) "mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira 28. februara 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. jula 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostepenom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrirati na krivično gonjenje i suđenje najvišim vođama koje se sumnjiči da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onim koji su manje odgovorni biti ustupljena nadležnim domaćim sudovima uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obaveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem, imajući istovremeno na umu da MKSJ ima primat nad domaćim sudovima;

Konstatirajući također da je jačanje domaćih pravosudnih sistema od ključne važnosti za funkcioniranje pravne države općenito, a pogotovo za provedbu strategije okončanja rada MKSJ-a;

Konstatirajući nadalje da je u svom komuniqueu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. septembra 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u komuniqueu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira održanog 15. marta 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i

Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužilaštva Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući također da je razvoj tog kapaciteta ponekad onemogućen usljed neprepoznavanja pravnih specifičnosti vezanih za ustupanje predmeta od strane MKSJ-a;

Svjesni naročito da određene odredbe domaćeg zakonodavstva u primjeni na predmete koje MKSJ ustupa Bosni i Hercegovini mogu predstavljati smetnju za efikasno suđenje u domaćim sudovima;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo krivično gonjenje i suđenje u predmetima koje ustupa MKSJ;

Uzimajući u obzir pismo od 4. aprila 2007. godine koje su potpisali predsjednici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kojim se zahtijeva hitno postupanje s ciljem da se donesu određene izmjene i dopune Zakona o krivičnom postupku;

Posebno svjesni hitnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU
KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM
POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE
("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05,
46/06 i 76/06)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članu 5. tog zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Broj 38/07
13. aprila 2007. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
dr. **Christian Schwarz-Schilling**, s. r.

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU BOSNE I
HERCEGOVINE

Član 1.
(Izmjena i dopuna člana 137.)

U Zakonu o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06 i 76/06; u daljnjem tekstu: Zakon), u članu 137. (*Pritvor nakon potvrđivanja optužnice*) u stavu (4), u prvoj i trećoj rečenici, riječi: "šest (6) mjeseci" zamjenjuju se

riječima: "devet (9) mjeseci".

Član 2.
(Izmjena i dopuna člana 138.)

U stavu (3) člana 138. (*Određivanje pritvora nakon izricanja presude*) Zakona, riječi: "pravomoćnosti presude" zamjenjuju se riječima: "upućivanja osobe na izdržavanje kazne", a riječi: "u prvostepenoj presudi" zamjenjuju se riječima: "u pravomoćnoj presudi".

Član 3.
(Izmjena i dopuna člana 287.)

U članu 287. (*Pritvor nakon izricanja presude*) Zakona, riječi: "do njene pravomoćnosti" brišu se.

Član 4.
(Primjena ovog Zakona)

Ovaj Zakon se primjenjuje na sve predmete u kojima pravomoćna presuda nije donesena prije dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 5.
(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".